

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Hely: SIMONFFY-ház a város-
házával szemben

HIRDETMÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intézendők

Bérmintetlen levelek csak ismert kezektől
fogadhatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhöz hordva vagy vidékre postán

küldve:

Egész évre 10 ft — kr
Félévre 5 ft —
Negyedévre 2 ft 50
Egy hóra 1 ft —

Hirdetési díj:

Öt-hasábsopetszor egy sorozatát: 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyitótér 4 hasábsopetszor 20 kr.

XI. évfolyam. 1884.

Debreczen. Szombat, május 3.

87. szám.

És él magyar, áll Buda még? . . .

És vajjon a trónörökös keleti utazásából miféle tanulságot merít a mi igen kedves ellenzékünk? Lapjai után itélve, azt vesszük észre, hogy semmit. Meg van különben a mi igen tisztelt ellenzékünknek az a természetes taktikája, hogy a mi neki nem válik előnyére, azt nem igen akarja észrevenni, vagy legalább is úgy tesz, mintha nem venné észre. Ha pedig figyelmeztetik rá, mást beszél, mint Bodóné, mikor a bor árát kéri. A trónörökös keleti utazásáról is sok mindent elmondott, csak egyet nem és pedig azt az egyet nem, a mit hívei nyugalmának megszerzésére elmondhatott volna, hogy t. i.: a világ nem veszett hát el, Bosznia okkupációjának dacára se.

Ezt nem mondta el a mi igen tisztelt ellenzékünk sajtónk, mely pedig annyira meg volt egy időben rökönnyödvé, hogy még Montenegróhoz is levelezőt küldött tanácsot kérni, mondaná meg neki valamelyik montenegrói államférfi: vajjon mit kelljen csinálni Magyarországnak, ha azt akarja, hogy el ne vesszen a világ? A montenegrói államférfi, a mi bölcs ellenzékünk kétségbeesett levelezőjének meg is mondta rögtön és őszintén, hogy arra csak egy mód vagyon: Ha t. i. Boszniát és Herzegovinát Montenegrónak engedjük át. A kétségbeesett levelező meg is írta ezt a „Pesti Napló“-nak rögtön, és a „Pesti Napló“ hirdette is rögtön fünek-fának, hogy Magyarországra nézve a világ megmentésének csak egy módja van: ha t. i. Boszniát és Herzegovinát Montenegrónak engedjük át. Örökre ugyan még ezzel sincs megemelve Magyarországra nézve a világ, hanem a „szerb“ missió egyelőre legalább megelégszik vele. Majd Boszniából aztán könnyebben fog beszélgetni velünk.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Egy kósza lap naplóból.

Írta: Ö.

Fejem lázas, arcom ég. Üterem szokatlanul erősen vér. Hiába hajtom nyugalomra fejemet, kerül az eltetadó álom.

Miért-e sajtáságos nyugtalanság, e megfoghatatlan izgatottság? Miért fest felvert képzeletem olyan zürzavaros képeket lelki szemem elé?

„Ah válni, ah válni az fáj!“

Lezárom szememet s íme feltűnik előttem egy nagy világváros aranyos kupolákkal, ragyogó palatassal, fényes kirakatokkal, tündéri mulatóktertek, gyönyörű fasorokkal.

A széles boulevardokon fényes főúri fogatok roboznak alá, melyben a királyi család tagjai, hercegek, grófok sat. foglalnak helyet.

A gázlámpák ezrei nappali fényt terjesztenek a „Ring“-en hullámzó sokaság fölé. A távolból egy harsogó katonai zenekar hangjait hozza felém az enyhe szellő.

Mindenütt feny és pompa. A zaj, a tolongás az utcákon kábit, de nem élte.

A világ minden népének nyelvét hallom körültem zsongani, egy érthetetlen chaozsza foly össze az egész.

Hah! . . . minő édes hang üt meg egyszerre fülemet! Mintha a menny nyílt volna meg sovárgó lelkek előtt. Angyalok szavát vélem hallani.

Arcomon egy könnyű rengedez. Oh édes, rég nem hallott hazai hangok ti esaltatók szemembe e könnyet.

A ragyogó látomány eltűnt . . . A gondolat száll a bérczenen keresztül a szeretett hazába keblére.

Hejh! mert:

És míg a „Pesti Napló“ Montenegróval alkudozott, Ljubibratics az „Egyetértéshez“ üzent át. „Értésemre esett“ — „ugy mond, — a ti soraitokból, hogy Bosznia és Herzegovina“ okkupációját hazatokra nézve nagy veszedelmek tartjátok. Nos hát én is a mondó vagyok, és mert szívemen hordom hazatok sorát, hát azt tanácsolom, hogy Boszniát és Herzegovinát adjátok nekem. Számotokra csak így van menekülés.“ — És erre Mocsáry Lajos, a szélsőbal feje és diplomataja, mondott az országgyűlésen egy okos beszédet, melyből az sült ki, vajjon nem jó lenne-e az okkupált tartományokat Ljubibraticsnek átengedni. Indokolta pedig ezen indítványát ama bölcs előrelátással, hogy máskülönbébe élvész reánk nézve a világ. Nem csak a törököt fogjuk magunk ellen lázítani; nem csak a szerbet, nemcsak a román, nemcsak a bolgárt, nemcsak Montenegrót, hanem még az orosz is, és ha ez a hat potentát össze fog, a szélsőbal se hogy sem foghat kormányra jutni. Hamar — ugymond — a muszkát nem etetik meg Plevnánál, hát legalább ezt a másik szerencsétlenséget kerüljük ki. És hiába mondtuk akkor jó Mocsárynak, hogy ne keseregjen ő ezen, mert hát az ilyen dolog nem a szélsőbal eszéhez való, ő azonban csak kesergett; kesergett, sőt többet mondott, még azt is mondta, hogy: az okkupáció esélyeiért Tisza Kálmán teszi felelőssé. Es Tisza Kálmán, hogy az elkeseredett „szélsőbal“ megnyugtassa, kijelenté, hogy elvállalja a felelősséget.

És íme a korona csak is keletre megy. Nem tudjuk vajjon, hogy állt a haza szála az égnék. — amennyiben az uralkodóház iránti őszinte ragaszkodását úgy bensőleg nem ismerjük, de ha a királyt alattvalói hűséggel szeretik sőt becsülik is, képzelhető mennyire verte

homlokukat a halálverejték, látván, hogy a királyfi e borzalmas összeesküvésnek barlangjába merészkedik. Es képzeltük, hogy mily nagy volt meglepetésük, mikor a királyt az összeesküvőkkel ölelkezni látták. Mikor a szultán megajándékozta őt briliánsokkal és drága kövekkel, a bolgár fejedelem pedig, aztán a szerb és román királyok úgy fogadták mint testvérüket, a népek pedig mint fejedelmek testvérét. Es Montenegró államférfiának, és Ljubibraticsnek, e két nagy férfiaknak se hire se hamva nem vala, mintha nem is léteznének a világon.

Jó Mocsáry vajda pedig mélan hallgat. A lapok ugyan beszélgetnek mint Bodóné minden másról, de hogy Magyarországra nézve nem veszt el a világ, sem pedig Bosznia miatt nem esküdt össze ellenünk, sőt ellenkezőleg, az fiú őket hozzánk szorosabban: hát arról igen bölcsen hallgatnak.

— Református püspök választás. A dunamelléki református püspökségre adott szavazatokat tegnap délután bontotta föl a ker. gyűlés által e célra kiküldött bizottság. A szavazás eredménye a következő: Beadott összesen 242 szavazat; egy szavazat érvénytelen. Nem szavazott hat ref. egyház. Szász Károly kapott 111, Filó Lajos 95, Baksa y Sándor 34, Szilády Áron 1 szavazatot. Abszolút többséget tehát ez a választás nem eredményezett; ennek folytán Szász Károly és Filó Lajos közötti szűkebb választás lesz. A szavazatok, június 2-ig küldendők el a szavazatbontó bizottság elnökéhez Lónyay Menyhért grófhöz, s június 3-án délután fognak Budapesten fölbontatni.

Országgyűlés.

Budapest május 1.

Az állandó országházról szóló törvényjavaslatot tárgyalta a képviselőházban. Ország Sándor előadó hatásos és indokolt beszéddel terjesztette azt elő. Ezután heves vita következett, melyben több ellenzéki szó-

„Talpra magyar“ — akkor is ott valál te mindig és mindenben példányképül.

Milyen könnyű volt megszeretni téged, minő könnyű volt jól találni magát falaid közt. . . . „Ah válni, ah válni az fáj“ . . .

A köd eltűnt. Felébredék.

„Az indulás órája közel“ hallom mondani.

„Az álomból való lett.“

Én édes szép hazám ki tudja látlak-e még vagy soha?! Dicső város, jövő-e még valaha falaid közé?! . . .

Szívem elszorult és pilláimon egy könnyű rengedez. Meg kell lenni. . . .

Debreczen, örökre tán „Isten veled!“

Rózsaszínű rozsdá.

Írta: Mikszáth Kálmán.

Felolvastatt az orsz. kiadó-dó-egyesületnek Budapesten ápril 27-iki meetingján. (Folytatás.)

Atyja nem is gyanította, mi viszi „Juditot a processióra: hogy egy növekedő szenvedély. Ő azt hitte az alispán buktatás játkát csinálja, beletűzeli a fiatal Borit; az ugyan eszében se fordult meg, hogy esdő szavakkal lebeszéli:

— Hagyd fel Mihály ezt a népbolonditást, hagyd fel kérlek. Meglásd nagy szerencsétlenségbe visz örült boszterved. Mindig megborzadok valahányszor az öreg asszonyok a kabátod szélét csókolják.

S míg Mihály a sziklára állva prédikált a hívőknek, azalatt ő csendesen letérdelt egy-egy magányos falá és visszaimádkozta a bűneit azon nyomban.

— Ne hallgass rá istenem, ne hallgass, ki mindentudó vagy, ne tedd ezt az egyet!

Csütörtök délután gyűltek össze a titkai erdőben a lázadóok, kaszával, vasvil-

nok kikelt a tvjavaslat ellen, mondván, hogy olyan szegényországnak, mint Magyarország nincs szüksége olyan drága palotára. Tisza Kálmán miniszterelnök sorra czáfolta az ellenzéki szónok érveléseit. — május 2.

A képviselőháznak ma is izgatott és zajos ülése volt. Napirend előtt Steiny Imre szót emelt személyes kérdésben, megaprehendálva Jókaim egy tegnapi közbekiáltása („fuchsin!“) miatt, mire most Jókai általános nagy derűtséget keltő páratlan humorral s mégis kibékítőleg felelt.

Következett a napirend: az állandó országházról szóló javaslat folytatódott tárgyalása. Mint első szónok Szontagh Pál beszélt a javaslat mellett. Rövid de tartós hatása, eszmékben és meggyőző érvekben gazdag s nagyfigyelemmel hallgatott szép beszédét élénk tetszéssel fogadta a ház többsége.

Kiesinyes, aprólékos érvekkel s zaj közben beszélt a javaslat ellen Steinacker, mire a főrendi üzenetátvétele után, Bánffy Béla gróf igazoló a közlekedési bizottság eljárását Steinackerrel szemben. Most Dobránszky Péter szót a javaslat mellett.

A mérsékelt ellenzék sorából Huszár István felső-magyarországi „a-s“ accentussal mondott beszédében nyilatkozott a javaslat ellen; mire Mórócz Pál egy felette sikerült, csattanós érvekkel és ügyes fordulatokkal bővelkedő, tüzzel-hévell előadott, tartalmas és polemikus beszédben védte a javaslatot. Élénk tetszést aratott a beszéd.

A szélsőbalról Bartha Miklós főleg azt fejtegette, hogy a goth styl nem való országháznak. Előfogadja Apponyi határozati javaslatát.

Magyar János, mint a többi szabadelvűpárti szónokok is, leginkább Somssichot czáfolta és hatással Nagy zaj támadt, midőn fejtegette, hogy az ellenzék nem igaz barátja az iparosoknak, mert ellenzi az építkezést, mely azoknak munkát, kenyeret nyújtana.

Halász Géza egyetlen beszéde után, melyben a javaslatot ellenzé, Ivánka Imre szót igen röviden, de Somssichra metsző éllel. Az új országház költségeiből esik — ugymond — olyan adózóra, ki 1000 frt 10 kr, a 3 frt adófizetőre 1/3 kr. — Somssichnak ma nagyon gyakran kelle talpraesett lezckéket hallani a „jól ebédlők és rosszul ebédlők miatt.

lával a kezükben, olvasóval a nyakukban, asszonyok, férfiak, gyerekek vegyest zajongtak.

Valaha csata volt e helyen. Rákóczy verekedett a labancokkal. Egy-egy csontdarabot vet ki a föld néhol. Valami lóé volt, vagy labanczó — mert a kuroczét ki nem vetné . . . Záporos után sűrűn fehérlének szerte ezek a régi könnyű csontok s amint végig fut a szél az erdőn, gurítja őket, zörögnek a haraszt között . . .

S a fák, ha zugsnak, holt katonáknak altató talán, de élő embereknek sokat beszélnek a zúgó galyak, — hát még a hallgató csontok!

Hanem hiszen eleget beszél Kapornoky uram is, aki izgató diótört tart a kaszásoknak képeken végezve azt:

— Csak bátran viselkedjenek kegyelmeitek. — Ha a vármegye nem enged, felmegyünk magához a királyhoz és tőle kérünk új alispánt.

Felkapja ezt az ideát Szomor Ferenc uram Kis-Kérből.

— Ha már a királyhoz megyünk, ne fáradjunk hiába. Azt mondom én kegyelmeiteknek, minek nekünk ez a ringy-rongy megye köröskörül a tóttokkal, mintha darócsoz szegnék be a selyem bürönyt. Ha már beal vagyunk, repesszük ki belőle a magunk oronegát és csináljunk egy külön vármegypalócoknak. Maradjon meg azoknak yét a István, mi akkor ugyis két külön Bükky választunk!

Szomor Ferenc terve leirhsedést szült. Az öreg palócok atlan lelkesedéssel fogták fel a levegőbe örömköbükben.

— Meglesz, ha addig élünk is — kibálták. Éljen a litkei vármegye!

Kapornoki János a vjellére ütött kevényen:

— En építettem föl a megyeházát a saját költségemen, ötvenkét ablakkal, tizenkét kéménnyel.

Most Csánády beszélt egészen magához méltó, támasztva roppant derűsége, gunyos közbekkiáltásokat és előki intést. Majd általános nagy figyelem között Jókai védte a javaslatot egy remekül sikerült beszédben, melyből nem egy éles vád-gás jutott ki Somssichnak.

Utána Fenyvessy kihívó, sem korához, sem egyéniségéhez nem illő hangú támadást intézett Magyar János ellen, kinek azt mondta, hogy tegyen előbb sürű fátolt arczárta csak akkor álljon az iporosok elébe, mint azok protectora. Zajos, zúgó rosszaság és „rendre!” kiáltások hangzottak fel erre a házban. Az ellenzék egy pár minden szívessegre kész bator férfira, ma nem levén az ellenzéken másnak tapsolni, — tapsolt Fenyvessynek, Tiszán Kálmán épen szóli akart, de a nagy zaj lecsönvesztette várva, ő is — ganyból — tapsolt Fenyvessynek, kinek aztán a zaj csillapultával megérdemelt lez-két adott.

Ezzel az ülés véget ért.

Az állami pénztárak kezelé-séről szóló kimutatás.

Az állami pénztárak kezeléséről szóló kimutatás az év első évkönyvére vonatkozólag ma tette közzé a pénzügyminiszterium, egy héttel előbb mint rendszerű. A kimutatás szerint a kezelés mérlege az I. évkönyvben egészében véve 642,919 firtal kedvezőbb, mint az 1883. év megfelelő időszakában. Az év első negyedének kezelési eredménye köz-tudomás szerint mindig a legkedvezőtlenebb szokott lenni és ha ebből a szempontból tekintjük a mérleget, az teljesen kielégítőnek mondható. Annál inkább állíthatni ezt, mivel az adójövedelmek természetesen fejlődésére mutató bevételekkel oly kiadások állanak szemben, a melyek mint a buda-szónyi vas-ut építésére, az országos kiállításra szük-séges összegek, csak időleges jellegűek.

Az állami adók és jövedékek a lefolyt évkönyvben fokozatos és jelentékeny fejlődést mutatnak. Így emelkedett a bevétel az egyenes adókból 649,622 firtal, fogyasztási adókból 403,793 firtal, a fogyasztási adó-visszatérítésekkel 280,171 firtal, a dohány-jövedékekkel 1,381,568 firtal, a postajövedék-nél 180,136 firtal, a távírdánál 13,350 firtal. A jövedelmek az I. évkönyvben általában 1,955,290 firtal többletet mutatnak, a mivel szemben a kiadások emelkedése 1,312,371 firt, ezek között nevezetesebb emelkedést mut-at a közlekedési miniszterium szükséglete 476,017 firtal és a földművelés-, ipar és ke-reskedelmi miniszteriumé 472,828 firtal, vala-mint a rendkívüli közügyű kiadások 379,054 firtal. Ez azonban csak a teljesített nagyobb befizetésekből származik, a mi a költségvetés arányában fog beszámíttatni.

A nagyváradiai Tisza Kálmán.

A nagyváradiai szabadelvű párt száz-as küldöttségét, mely a jelöltség újabb elfoga-dására kérte fel, csütörtökön d. u. 5 órakor

Halápi Imre Kesziből így szólt: — Olyanok vagyunk a tót szájában, mint a csukokocskák. Minden lélekzetvétel-nél odaragad nyelvéhez valami, míg egy-zer egészen elolvadunk. Legyünk külön or-szág, atyáink!

— A király is örülni fog neki — jegyzé meg rekedt hangján a litkei Tóth Pál — le-galább lesz egy elkerített virágos kertje em-berekből.

Száz meg száz meglóbázott kasza csilant meg a levegőben minden új beszédre s lelkesült kurjantások verték fel a karancsi hegy visszhangját. Közül és távol tüzek égtek a pázistos tisztáson, gunyosan pislogva s nagy füstöt ergetve, mely ott kóválygott a fejük fölött, mintha a felhőnek lenne ár-nyéka. A tüzek mellett gulyáshust főztek katlanokban az asszonyok. Azjerdő sűrűjéből, hol hol belefűtött a rigó a szavaikba. Köröskörül a hegyi utakon és az ereszke-dőkön folyton gyülekeztek közeli falvakból a palócok, a királyi kertjének virágai.

Mert a krónikák e gunynevén tartották fenn első és utolsó elszakadási mozgalmuk történetét.

Hanem keltett is rémületet mindenfelé a parasztlázadás nagyított hirt.

Nosza rögtön összeverődött egy főm-berekből álló küldöttség, mely fölkereste Bük-ky Istvánt, hogy mondjon le az alispánágról. Sok vért megkímél, ha lemond. A nép lecsil-lapszik, ha kitér utjából. Hozza me azt az áldozatot a közjéért. Hiszen az okosabb en-ged.

— Az okosabb engedhet — felelte Bük-ky István ridegen — de nem a hatalmasabb

— De a kastélyainkat dulják fel.

— Fölépítetek!

— De magunkat is lemészárolhat a tömeg.

— De a te életre vágnak legfőképp.

— Hát akkor odaviszem nekik.

S kiszólt, hogy a négylovas kocsija elő-álljon, husz pandur és husz nyomban lóra üljön.

Mig a lovakat befogták, előhívatta a vár-nagyot.

— Várnagy! Ha vissza nem találne

fogadta Tisza Kálmán miniszterelnök a sza-badelvű párt-kör nagy termében.

A küldöttség kevéssel 5 óra előtt tes-tüleg indult meg zászlajával a Hungária vendégház felé, hol legnagyobb része szállva van. Ritoók Zsigmond vezetésével. A küldöttség 116 tagból áll; mindjárt a csoport elején Römer, Zajnay és Zelei kanono-kok alakjai tüntek fel.

A szabadelvű pártkör helyiségébe érve, hol belépték a jelenlévők éljenzéssel üdvözölték, félkörbe állott a küldöttség s erre Ritoók Zsigmond, a küldöttség szónokája Tisza miniszterelnököt felkérte a nagyváradia ma-dátum elfogadására.

Tisza a következőleg válaszolt:

Mélyen tisztelt választók, és a szó leg-szorosabb értelmében polgártársaim! Nem tagadom, hogy irántam való jóakarathoz, melyet már itteni megjelenésük és felszólítá-suk által tanúsítottak, kell folyamodom, mi-dön szómonok oly ékes szavakban hozzám intézett felhívására válaszolni akarok. Mert megvallom, meglehetősen nagy zavarban va-gyok; de nem vagyok zavarban a felszólít-ás iránt adandó válasza néve. Erre egy-szerűen, röviden, határozottan tudok felelni, és ez az egyszerű, rövid, határozott felelet csak az lehet: lelkeim melyből köszönöm a felszólítást; a legnagyobb örömmel elfoga-dom a jelöltséget. (Hosszantartó zajos éljen-zés.) És ha a választásoknál szülővárosom polgárainak többsége képviseltetését reám fogja bízni, büszkeséggel fogom elfogadni a megbízást. (Zajos éljenzés.)

Zavarom nem erre vonatkozik tehát; hanem vonatkozik arra, ha megmondom, mily nagy, mily nehéz feladatok nevében intézte bizalmi szótát hozzám szómonok.

E feladatok megvédeni a liberális-mus eszméjét egy a radikális-mus veszélyei, mint a hátramenésre mutatni látszó áramlatok ellen.

Ez olykor igen nehéz feladat, mert a történelem tanuskodik arról, hogy míg egyes időszakokban a radikális-mus feú hajtják a liberális-mus, ismét jönnek oly időszakok, melyekben az mérsékelt haladásában is akad-lyokra talál.

A kettő közt meglelni a középutat, hogy sem azokat a veszélyeket, melyekről mindenütt, de hazánkban talán inkább, mint másutt, a radikális-mus előidézhet, fel ne idézzük, sem a liberális-mus által parancsolt előhaladást ne kockáztassuk, mondhatom nagy-on nehéz feladat.

Hazánkban, igazán van a t. szónok ur-nak, a haza fejlődése, jövője, léte kapcsola-tos a haladás eszméjével.

De e haladásban sokszor kell mérsékelt lépésben, máskor, lehet kissé gyorsabban előre menni. Mikor, melyik szükséges, az a helyes megítéléstől függ. En azonban a ma-gam részéről a haladás sikerében soha nem kételkedtem és nem kétkedem. Mert azt hi-szem, hogy nemzet, mely komolyan akarva, a nem rohanó haladás útjára lépett, akad percilegesen akadályokra, melyek haladását gátolják; de körülbelül úgy van, mint az el-határozottan és jól neki készülőve utnak in-dult hegyi utas: midőn a hegynek három ne-gyedére felért, lába meglehet megcsuszik a kővön, egy pár ölnyre visszabukik; de so-

térni többé, kegyelmed az új alispán válas-tásig mindennap egy parasztot fogat a me-gyeház előtt s déli harangozáskor tizenket-tőt vagat rá. Ez az én alispáni végrende-letem. Megértette?

Jól esett megmondolnia, hogy még a ha-lála után is botoztatni fog.

Önök mosolyognak ugy-e, hogy ezek a kis királyok ilyenek lehetnek. Rozsdás kor, mondják rozsdás emberek, rozsdás intézmé-nyek!

Ha rozsdás is, de rozsdaszínű. Oh be kár volt leszálni hagy-ni rájuk olyan hamar...

Öreg korhadó hidak mellett még most is gyakran van egy oszlopra akasztott fekete tábla e felirattal: „Az sebesen való hajtás tilos.” A stílusról látszik, hogy ezt még a régi vármegye rendeli így. Jó lett volna azt megfogadni az egész országban!

Az alispán még abban az órában elin-dult szembenézni az igazgálkkal és szétverni őket. Uzsouna táján ért oda, de az elől poroszkáló huszárok lovai visszahőköltek a csil-lámló kasza-erdőtől.

— Forduljon vissza tekintetes uram, — kiálták a hátráló lovasok.

Csak hajts előre — parancsolá a kocsi-nak s mint hajdan Imre király, megfenyegette ujjával az ingerült tömeget. — Majd meglátom — kiáltá harsányan — ki meri kezével érinteni a vármegye első alispánját?

Miathá megújásította volna őket a vakmerő föllépés, leeresztették a kaszákat s a négy tajtékzó paripa lassan átkezdett ha-tolni.

— Miért nem takarodtok haza? ordi-tott rájuk Bükky. Hát illik ez okos magyar emberekhez?

— Illik vagy nem illik — süvítette visz-sza Bodajki Mátyás az óriás Barkanyról s odaugorván, megfogta az ostorhegyes zablá-ját. A lovak fölégáskodtak.

— Vágd el a kezét — parancsolá az alispán az egyik huszárnak.

Az kirántotta kardját s egy nyisszan-tással elvágta a zablát tartó kezét.

(N e m z e t.)

(Vége köv.)

hasem oda, a honnan elindult; és sokkal ki-sebb erővel neki indulva, elér a hegynek te-tetőjére. (Tetszésnyilvánítások.)

En, uraim, nem érzem magamban azt az erőt, melyet t. szónokunk feltételezett. De egyet érzek, és ez az, hogy a mennyi erőt, tehetséget isten nekem adott, azt hazám ügyének szenteltem eddig, és fogom szentelni ezentul is.

Sokszor megtagadják tölem nemcsak a tehetséget, miben valószínűleg igazuk van, de a jóakaratot is. Ez utóbbi ellen tudom ma-gamat védelmezni. Nehezebb azonban szóla-nom akkor, midőn éppen jó szándékomnak és eddigi működésemmel oly meleg elismerést hallok, mint most hallottam; mert sem elbi-zakodott, sem álszerűen lenni nem akarok. En midőn egyszerűen és röviden azt mondom: nem tettem semmit, csak kötelességemet igye-keztem teljesíteni, ebben talán sem elbizako-dottság, sem álszerűség nincs. (Zajos él-jenzés.)

Igaz, a kötelesség teljesítése nem érdem, mert a kötelesség, elvontan tekintve, kizárja az érdem fogalmát.

De engedjek meg, hogy e forgalomra nézve egy gyermekkori emlékre hivatkozzam, egy nyilatkozatra, melyet oly valakitől hallottam, kinek emléket éppen önközött, kik közül öt sokan ismertek, talán szabad lesz föllevenítenem s ennek emléke, mint oltár-kép él lelkeimben. Ő tőle hallottam olyan-kor, midőn valaki azt mondta: csak kötele-séget teljesítettem, nincs érdemem, igaz; de ha a világon mindenki teljesítene kötelessé-gét, sem törvény, sem kormány nem kellen-e, még volna a földi mennyország. (Tetszés.)

E szempontból talán van abban is va-lami, ha valaki tisztá lélekkel elmondhatja, és ezt el merem mondani: amennyiben Isten tudnom engedte, teljesítettem kötelességemet, és teljesíteni fogom, a meddig Isten erőmet megtartja. (Eljenzés.)

Most még engedjek meg, hogy köszö-ne-met fejazzem ki meghíváson kívül a biza-lomnak azokért a meleg szavaiért, melyeket t. szónokunk hozzám intézett.

Midőn azon kezdte, hogy állásomban levő embernek jutalmat adni nem lehet, azt hittem, tiltakoznom kell ellene. De midőn me-gnevezte azt a jutalmat, melyet nekem hoztak, átláttam, hogy teljes igazsága volt. Mert igenis van jutalom, van minden seb ellen ir-s ez nem egyéb, mint polgártársaink bizalma, szeretete. (Eljenzés.)

Ez a bizalom, s ez a szeretet kettős beesü előttem akkor, midőn oly helyről jön, hol hajdan — fájdalom régen, — bölcsőmet ringatták. (Eljenzés.)

Fogadják mely köszönetemet s ismét-ten azt a nyilatkozatomat, hogyha Nagyvá-rad választó polgárainak többsége a választá-nál bizalmával megtisztel, büszke leszek e meghívást elfogadni. Amennyire Isten en-gedi, teljesíteni fogom kötelességemet. (Zajos éljenzés.)

Erre a miniszterelnök szívélyesen kezét fogott s barátságosan társalgott választóival.

A nagyváradiai szabadelvű párt küldöttsége este 8 órakor diszabédre gyűlt össze az Európa szálloda nagytermében, melyen a küldöttség 120 tagján kívül Tisza Kálmán miniszterelnök, Szapáry Gyula gr., Széche-nyi Pál gr. miniszterek, Jókai Mór, Falk Miksa, Móricz Pál, Vizsolyi Gusztáv, Tisza Lajos gróf, Tisza László Beöthy Algernon s más képviselők is résztvettek.

A felkötözött sorát Tisza Kálmán minis-terelnök nyitotta meg, éltetve a királyt, ki-rályt és a királyi családát. Márkus Lajos a miniszterelnökre, Némethy Károly a kor-mány tagjaira emelték poharukat. Pollák László a szabadelvű pártot, id. Gyalokay Lajos Tisza Lajost, Orley Kálmán Szapáry Gyula gr. minisztert éltet. Ezután megindult a toasztok sora, Jókai Mór humoros beszéd-ben Tisza Kálmánra, s később a kath. fő-papság jelenlévő tagjaira, Márkus Lajos Lu-kács Györgyre, Tisza Kálmán Nagyvárad városára, Beöthy Algernon a küldöttség szó-nokára Ritoók Zsigmondra, Hoványi Géza Falk Miksára, Falk Miksa Tisza Kálmánra stb. A társaság esti 11 óráig mulatott együtt.

Egyházközségi közgyűlés.

— Utolsó nap. —

Debreczen 1884 május 2.

A mai ülésnek alig volt valami érdeke-sebb tárgya, olyan pedig, mely nagyobb fon-tossággal bírt volna egye került szűnyegre a tagok felette csekély száma miatt, kik az ülés elején tizenegyet tizenötöt ültek a kis-tanácssterem zöld asztala mellett s az ülés-végén épen kilenczre olvadtak le. Két jelen-tékenyebb tárgy: a theologus ifjak kötelez-tessenek-e tanítói oklevél szerzésére, Balogh Ferenc indítványára különösen, és a főis-kolai kórház építése, melyet Thaly Kálmán sürgetett a legközelebbi gyűlésre halasz-tatott.

A tárgysorozat egyes pontjai felett, miután a tegnapi tanácskozás jegyzőkönyve többszöri megjegyzések között kisebb-nagyobb módosításokkal hitelesített, a gyűlés mi-ndeh néhez s hosszabb vitatkozások nélkül haladt keresztül.

Elvi jelentőség színezetét látszott birni a karczagiai templomjavítási és 60 sornyi szőlő eladhatási ügye, mely most hirtelen

és sürögösen merülvén fel, az illetékes egy-házmegei hatóság kikerülésével, mely öszig közgyűlést nem tart, az egyházközségi elé terjesztett megerősítés végett. Fő gon-d-nok szerint könnyen kényes precedensül szolgálhat ezen ügynek itteni elintézése jó-vőre nézve. Szabó János szerint az egyh. kerület nem is teheti ezt tanácskozása tár-gyává, s egyszerűen a főtiszt. s nagyságos elnökség felülvizsgálása alá javasolja bo-csátani az egyh. m. utólagos jóváhagyása reményében. Székely Károly, K. Tóth Kálmán s Némethy Lajos, ki az egyh. megyei elnökségre indítványozza bi-ztatni, felszólalásait után, az utóbbi értele-mben nyer megoldást a karczagiak emített kettős ügye, melyek közül az elsőnél 8000 forint forog szóban.

Olvasatott néhai Szegedi Sándor ösmeretes végrendeletének végrehajtásáról szóló jelentés, melyszerint az összes végren-deleti cselekedetek kiértékelése 9600 forintnyi pénz és értékpapír részéből a ki-jelölt összegek s az egész hagyatékúgy az illető bíróság előtt teljesen laonoyoltatott. A jelentést a közgyűlés örömdetes tudomásul vette.

Ezenkívül számos egyházmegyékről fe-lebbezett ügyek, tanítói díjlevelek, adás és vevési szerződések intéztettek el illetőleg elő-sítottak meg, egynehány díjlel kivételével, melyek alaki hiba miatt visszautadtak.

A rákóczi és a nagy-daróczi egyházak segélyt kérő folyamodványai a jövőgyűlésre hagyatott.

Az ülés végén főtisztelt püspök ur ta-domásra hozta, hogy az esperes urak meg-keresése folytán a legközelebbi egyházkörs-ületi közgyűlés alkalmával elkészítendő fel-avata-s is fog tartatni.

A domesztikai segélyosztásra nézve ki-mondatott, hogy miután az a kérvényezők feltehető nagy száma miatt közgyűlésen meg-tartani nem lehet, gyűlés előtt az esperesi kar előleges tárgyalása alá bocsátassék. Szóba jött az is, hogy a segély adásnál irány elv legyen, hogy ne forgácsoltassék apró rész-letekben egy szélvel, mint az államsegély, hanem kevesebb egyháznak lehetőleg nagyobb összegek nyujtassanak, és hogy ne mindig ugyanazok részesüljenek abban.

Egyházközségi tanácsbírákra a szava-zatok július 15-ig adandók be s a szavazatok összeszámításával Révész Bált püspök ur elnöklete alatt Ármós Bált, Dégenfeld József gr. Némethy Lajos és Kiss Albert urak bízták meg.

Végül főtiszt. püspök ur meglehangu köszönetet mondván a jelen volt gyűlési ta-goknak hosszas, buzgó fáradozásukért és kitartásukért, különösen elnöktársának Váilly János ö nagyságának és magát a tisztelt ta-gtársak szives figyelmébe, emlékeztetébe ajánl-ván a gyűlést d. u. 2 órakor, annak hatodik napján berekesztette.

Napi hírek.

— A szép asszony bucsuja. Múltán föltűnés tárgya volt városunkban egy rend-kívül kedves és szép asszony, a kit nem ne-vezhetünk meg néven, mert lapunkban közölt érdekes tárczához álnevet használt. Külön-ben is bizonyonyal mindenki eltalálja, hogy ki az a szép asszony, a kit nem szívesen látunk távozni városunkból, melynek oly sze-retetreméző díszessége volt. Szellemes tár-czáit „S” álnév alatt közölte lapunkban, s ma Bécsbe költözése alkalmából bucsuzól hangulatteljes sorokban válik meg Debreczen-től, hol annyi kellemes napot töltött. Birjuk ígérte, hogy Bécsből is többször fogja meg-tisztelni lapunkat leveleivel és tárczák-keivel. A mily szívélyesen bucsut intéz ő Debreczenhez, ép oly melegen mondunk „Is-ten hozzád”-ot mi is azon óhajjal, hogy mi-előbb ismét körünkben tisztelhessek őt.

— Theologus majális. A tisztelt ol-vasó bizonyára csodálkozva olvassa e címet. Nem mintha azon ütnődne meg, hogy a le-endő papok, kik közül mindegyiknek „szent-nek kell lennie” ilyen világias dologra vál-lalkoznak, sőt ellenkezőleg azért, hogy va-lahára a debreczeni theologusok is kilépek testületileg és nyíltan a művelt társadalom színe elé eddigi rideg elzárkózottságukból s s együtt örülni, mulatni vágnak a tisztés nagy közönséggel a vidáman zöldelő termé-szet ülén. Régóta vajdó terve ez már szá-mos törekvő theologus diáknak, de a kiknek jóra való szándékát sokáig akadályozta a ki-vitelben makacs elfogultság, fásult közöny s ostoba bátortalanosság. Ily körülmények közt a szerencsés gondolatnak nyilvánosságra hozatalát a derék ifjak öntudatosan és gondosan kerülték. De most már, mikor a hitanhall-gatók közgyűlése többségileg elfogadta a „theologus majális” tartásának tervét, mi-dőn ügyes ifjakból szerzett rendező bi-zottság állott az ügy élére, midőn a szük-séges költség legnagyobb részét az egyes hitanhallgatók buzgósága s áldozatkészsége tényleg befizette: nincs ok többé a titkolódzásra és meglephetjük a világot e hirrel: június 7-dikén a debreczeni theologus ifjuság nagy fényes majálisrendezést ad meg a p e r t b e n. A mulatság, melyre 600 meghívó fog szét-küldetni, szigorúan zártkörű leend. A rendező bizottság, melynek elnöke Révész Kálmán, jegyzője D. Kovács János, pénztárnoka Biber József, ellenőre Futó Zoltán, gondoskodni fog, hogy a theologus ifjuság ez első majálisá

teljesen siker- legyen a deb- juk, hogy ez legjobb költő- gatója egy e a czigány a közönségnek.

— A „Hungári- melyt ma holnap delu- udvarán játs- — Mi

hölgy kérésé- hűség áll re- hölgy apró, s okozó szeszé- hogy sokszor- nek akkor is- nest ellenke- zatkészségből- síteni tudja- szilárdságból- kinálkozó ce- mely mindu- kedvese s az- férfi hűség- hálálható s é- szenvedésből- becsülnie a- kincsét.

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

— A k- dik. Krecsár- esztendősz- Vera. Nagy- fűrt, gömbö- mek, kifogyó- észtehetségg- zárnyacska- festett vagy- lyezni. A kis- dából jókora- karmester,

UJDONSÁGOK!!

Legjobb minőségű
ÉKSZEREK, FALI és ZSEBÓRÁKBAN,
legnagyobb választékban

rendkívül jutányos áron jótállással kaphatók

Löfkovits Arthur és Társa

órák és ékszerésznél
DEBRECZEN
Főpiacz utca 2142 sz. a. (közvetlen a posta mellett.)

13 próbás ezüst- éteszközök
és háztartási cikkek
gyári áron.

Minden tárgy a m. kir. jótállással juttatva nyoson.
Óra és ékszer javítások jótállással juttatva nyoson.

Minden tárgy a m. kir. jótállással juttatva nyoson.

Minden tárgy a m. kir. jótállással juttatva nyoson.

Legujabb **cséplőgépek** gőz, ló- és kézi erőre a legegyszerűbbektől, az eladásra tisztítottig.
Legujabb **járgányok** harangjárgány 1-2-4 és 6 fogatra, bármint gép hajtására különlegességekként készíttetnek és szállítatnak kitching szerkezettel a legszilárdabb kiviteiben

PH. MAYFARTH & Co.
Bécs, II. Praterstrasse 78.

frankfurti és bécsi gépgyáraik által.
Solid ügyökök kivántatnak.

Viszonteladónak nagy árengedmény.

KUNZ JÓZSEF és TÁRSA

budapesti cég, debreczeni fióküzletéből a következő cikkek ajánlja a nagyérdemű közönség szives figyelmébe.

VÁSZON és KÉSZ FEHÉRNEMŰ.
Valódi rumburgi creas, hollandi, íróni és széles lepedő **vásznak**
— Csikos és damast csinvatok. — Schroll-féle legjobb sifonok minden szélességben. —

ASZTALNEMŰEK.
— Kávés terítékek. — Tálca-, szekrény-takarók. — Asztalfutók. — Zsebkendők. — Férfi-, női és gyermek

kész fehérneműek,
u. m. ing, lábravaló, hálókötös, fésülködő, szoknya, harisnyák, lábttyúk.

DIVATARUK.
A tavaszi és nyári idényre megérkeztek a legujabb divatu

NŐI RUHA-SZÖVETEK
finom fekete selyem kelmék,
SURRAH, MERVEILLEUX SATIN DE LYON,
továbbá a legszebb színes

SELYEM RUHA-KELMÉK.
SZOBA BERENDEZÉSI CZIKKEK.

Csipke függönyök. — Jutta függönyök. — Nehéz szövet függönyök. — Turkesztán függönyök.
Agyelvaló szőnyegek. — Fal-szőnyegek. — Pamlag-szőnyegek. — Futószőnyegek.
Crepe butorhuzatok. — Ripsz butorhuzatok. — Gobelin butorhuzatok. — Bourett butorhuzatok. — Legujabb divat-butorhuzatok.

Ágy- és asztal-takarók.
Karton és rouge paplanok. — Cachemir paplanok. — Satin paplanok. — Selyem paplanok. — Atlas paplanok. — Pike és trico paplanok. — Gyapju paplanok.
Tengerfü, afrik és lószőr matrácok.

Allat-gyógyszerek.

Kwzida János Ferenczről Korneuburgban,
cs. kir. udvari szállító és közgyógyyszerész.

Uvari szállítója az angolkirályné, a porosz király és német császárnak, valamint igen sok magas állású egyéniségnek. Kitéve a londoni, parisi, bécsi, müncheni és hamburgi kiállításoknál.

Cs. kir. enged. állat-por lovak, szarvasmarhák és juhok részére. Mint állattápláló-szer, különösen ajánlható a tej javítása, az étvágy hiányának, lélekzeti és emésztetési bántalmaknál.

Cs. k. szab. mosdóvíz (Restitutionsfluid) lovak számára. A túlterhelés előtt és után, mint erősítő szer nem lehet eléggé ajánlani a Kwzida féle mosdóvíz lovak számára, mert e szer megvédi a lovakat kúszóelmek, köszvény, Rheuma, kifélezamodások ellen. 1 üvege ára 1 ft 40 kr. (csak akkor valódi, ha az üvege nyaka egy vörös pápírszalaggal van ellátva, melyen védjegyem látható.)

Erősítő takarmány lovak és marháknak, gyors felépítésére a tönkrement állatoknak és a hizulás előmozdítására. Kis adásban ára 6 ft és 3 ft. Csomagban 30 kr.

Lopatko-Vaseline, a patkók megvédésére és epen tartására különösen ajánlható. 1 doboz 1 ft 25 kr.

Patkóragasz, Egy rudaes ára 80 kr.

Cs. k. szab. fertőtlenítő-szer istálló- és kloákákban. Egy csomag fél kilónyi 15 kr. fél lada 1 ft 40 kr, k egész lada 2 ft 40 kr.

Disznópör mely a megbetegedett állatok helyreállítására nagy befolyással van és kiváló praeservatív szer a gyuladások ellen. Egy nagy csomag 1 ft 25 kr, egy kis csomag 63 kr.

Mosdószappan a háziállatok bőrbetegségei ellen. 1 lada doboz a 100 gram 80 kr, 1 lada doboz a 3000 gramm 1 ft 60.

Minden szer, valódi minőségben, kizárólag csak a következő országnál kaphatók: Debreczenben; Dr. Rothschnek V. Emil gyógyszerárában, Csanak J. zsel. Geréby P. ap. Riekl József Zémos ületében. — Békés Csabán: B. ner B. nel — M. Várán-don: Jankó A., Kis Samuel. — Miskolczon: Dr. Csahy Szabó Istvan gyógyszerárá-ban, Pasteiner Ferencz, Ujhazy Kalman, Mahr Károly és Nandor uraknál. — Jasz-Ladány: Gressner Gyula gyógyszerésznél. — Szeghalom: Kis Ferencz gyógyszerésznél. Nagy Kalló: an: Podhraczký Ferencznel. — Nyiregyházán: Szapó Adóf gyógyszerárá-ban. — Szolnokon: Horanszky gyógyszerésznél.

Főszékküldési raktár: Korneuburgi kertvárosi gyógyszerár.

Azonkívül a koronaországok majd minden városa és mezővárosaiban van rakhely, mi koronként a vidéki lapokban közzétudomásra hozatik.

A ki gyártmányom utánzóinak nyomára vezet, 500 forintig terjedő jutalmat kap.

J. Kwzida
K. U. Hoflieferant

V Á L L F Ū Z Ő K (miederek.)

VÉGELADÁS.

Építkezés következtében, kilencz év óta fennálló divat és rövidaru üzletmet végkép felosztatom, és teljes

végeladást nyitok meg
minden az üzletemben levő cikkek
gyári áron alul adatnak el.

A midőn hátsz köszönetemet fejezem ki, helybeli és vidéki b. vevőknek, eddigi szives pártfogásukért, szabad legyen a felhívásomat is becses figyelmükbe ajánlani

BAUM MIKSA.
piacz, Veszprémi félo ház.

NAPERNYŐK NAGY VÁLASZTÉKBAN.

Szalika és nemez kalapok.

BODROZATOK.

Magyarországnak legnevezetesebb és legszénsavdu-sabb ásványvize a

Szolyvai és Polenai
savanyuviz,

mely borral vegyítve a legkelelmesebb italt nyújtja; gyomor és idegrend-szer bántalmaknál pedig kitűnő szolgálatot tesz; a

Luhi Erzsébet
gyógyforrás,

hathatós gyógyszer tüdőbajknál, hörg-bántalmaknál, — valamint húgyeső hólyag hurutoknál is. A megnevezett ásványvizek bármikor kaphatók Magyarorszag minden nagyobb kereskedésében, gyógyszerárában valamint a vendéglőjében is.

FIGYELMEZTETÉS! Csak akkor tekinthetők valódiaknak és friss töltésűeknek fentnevezett ásványvizek, ha ugy a dugók beloldalukon, valamint az üveg czimlapjai védjeggyel „MARSALKÓ KÁROLY” vannak ellátva.

Tisztelettel
MARSALKÓ KÁROLY,
a munkácsi uradalmi ásványvizek bérloje és kezelője.

Szerkesztő
Flac. SI
há
EII
előfizetési pénz
valamint
minden közl
Béremtelen l
XI. év
Az
(T.)
házának,
kát. Mind
ségnek val
száz is;
Mert a hiv
nak nem r
hol, és föl
czára is en
abban hitte
hassák. E
rült minden
den hívőne
tek már be
templomok,
több tíz mil
száz millió
minden köz
mikor vall
a hívek lel
és odatesz
tárára: ige
vannak, kil
buzdítják,
bizony egy
ebédre akk
tárára tesz
hozza.

Pedig
volna a jel
szerint. Ha
Verik mellé
életünket é
papok is, a
előbe állva,
mennyei bo
nép leborul
nek avagy
a haza oltá
van szó, ho
olyan fenne
emlegettünk
járt megvál
s nem csak

A „Debre
C
Irtá
Sötétvör
jában szomo
Bécs egyik l
hölgye, vicor
Egyetlen
nek s néhány
tokráczia eg
Arenfeld Mi
A nagy
reményét lat
oly rossz láb
verésre kerül
dag grófol
azok lecsend
jobbat.

A szép
nines mód, r
től, kit gyűl
De hiáb
atyja tegnáp
gók van, mi
ges anyjára
Eddig f
bukás beköve
nem marad s
mor és inség
Megadta
nem állhatva
„igent” mond
Arenber
lehetett, kis
rajta, hogy a
lésekre reáun
zirt kedélyév
tehát elhatár